

arbejder som Rigshospitalet, Banegaarden og Christiansborg Slot, burde vi i saa vid Udstrækning som muligt, ja, jeg tør godt sige, fuldt ud anvende dansk Arbejde og dansk Materiale. Nu er som sagt Stenhuggerarbejdet paa Personbanegaarden givet bort; det staaer ikke en Gang til at redde. Danske Stenhuggere kunne gaa ledige og se paa, at dette tyske og daarlige Arbejde indføres. Men nu komme vi altsaa til den anden store Statsbygning, Christiansborg Slot. Var det nu ikke rigtigt her at tage under Overvejelse, om ikke alt dette Arbejde burde udføres af vore egne, af Landets egne Børn og af Landets eget Materiale. Jeg skal her atter henlede Opmærksomheden paa den udmærkede Sandsten; der findes ovre ved Neksø.

Atter i Aar har der været afholdt Samraad om Statsbanernes rullende Materiel. Det vil erindres, at denne Sag var fremme til en større Forhandling ved Finanslovens 3die Behandling i Fjor, hvor vi havde stillet en Anmærkning, som gik ud paa at bemyndige Ministeren til at oprette Statsværksteder for Fabrikation af rullende Materiel eller ogsaa henvende sig paa private Værksteder her i Landet om dette Materiel. Forholdet er nu i Aar det, at der stilles langt større Krav til Bevillingsmagten, end der vist har været stillet noget tidligere Aar. Der skal anskaffes i alt 40 Lokomotiver til en Pris af lige tæt ved 2 Mill. Kr., og med Hensyn til det øvrige rullende Materiel viser det sig, at Anskaffelsen deraf tilsammen vil koste lidt over $5\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Jeg vil da atter i Aar tillade mig at henlede Opmærksomheden paa, om vi ikke kunde udføre dette Arbejde herhjemme. Jeg skal ikke komme dybere ind herpaa, fordi jeg som sagt talte saa udførligt om denne Sag i Fjor. Jeg har for øvrigt haft den Fornøjelse at se, at den Tale, jeg i Fjor holdt om at bygge Lokomotiverne her i Danmark, af en mig uvedkommende Forening er bleven trykt og omdelt i Særtryk. Det kan selvfølgelig kun glæde mig, at man fra anden Side har søgt at sprede de i Talen nedlagte Tanker saa vidt ud i Befolkningen som muligt. Men jeg skal altsaa atter i Aar tillade mig at henlede Opmærksomheden herpaa og udtale, at det er min Overbevisning, at den danske Industri udmærket godt kan magte denne Opgave at bygge disse Lokomotiver til 2 Mill. Kr., og herigennem ville mange, mange Arbejdere kunne finde en god og lønnende Beskæftigelse.

Vi have saa stillet Forslag om at

stryge en Bevilling paa 13,000 Kr. til Anskaffelse af et Normalmilitærtog. Her tør jeg vel ikke vove at paakalde det ærede Medlem for Bælum (J. H. Jensens) Opmærksomhed. Her kunde der jo ogsaa spares en lille Skilling, nemlig 13,000 Kr. I 1905—06 fik vi 5 Normalmilitærtog, som de kaldes, og dertil blev givet en Bevilling paa 18,000 Kr. Men nu kommer man og forlanger til et nyt Normalmilitærtog 13,000 Kr. Forslaget er meget daarligt oplyst. Af Anmærkningerne faar man ingenting at se derom: Naar man vil stille saadanne ekstraordinære Fordringer, synes jeg, at man i det mindste kunde motivere dem, saaledes at man kunde se, at det var nødvendigt at gaa med til dem. Saaledes som Bevillingen staaer opført nu, er det en ren og skær Militærbevilling, der skjuler sig her under Statsbanerne. Jeg synes, det er urimeligt at opføre Militærbevillinger her. Skulle vi have dette Tog, kunne vi ikke paa nogen Maade undvære det, burde det i hvert Fald sættes over paa Krigsministeriets Budget og ikke belaste dette Budget. Jeg er ikke bleven overbevist om, at det er nødvendigt at anskaffe dette Normalmilitærtog, og fra Socialdemokratiets Side foreslaa vi derfor at lade denne Bevilling paa 13,000 Kr. udgaa.

Jeg kommer saa til det sidste Punkt, jeg har at omtale. Det er et Samraad, som Socialdemokratiet har foranlediget afholdt, vedrørende Indlæggelsen af et Morgen Tog fra Ballerup til København. Der findes paa Finansloven i Aar et Forslag om en betydelig Udvidelse af Ballerup Station, en Udvidelse, der skal koste 150,000 Kr., hvoraf de 75,000 Kr. skulde bevilges i Aar og Resten til næste Aar. Frederikssundbanen er vist en af vore mest indbringende Baner, og der kunde være Grund til at tage mere Hensyn til Befolkningen i Egnene derude. Naar man sammenligner Frederikssundbanen med Baner som Nordbanen og Kystbanen, vil man se, at den førstnævnte er nærmest en Arbejderbane, en Godsbane, medens de andre mere drives som Luksusbaner. Den Mængde Tog, der lægges ind mellem København og Rungsted og mellem København og Holte, giver de Mennesker, der bo der, en ganske anderledes nem og hurtig Forbindelse med København, end de Folk have, der bo ved Frederikssundbanen. Det er jo ogsaa et tarveligt Publikum, og der tages ikke saa meget Hensyn til det. Nu vilde det være af stor Betydning for Ophjælpning af disse Egne, om der indlagdes et tidligt Morgen-